

L'amic

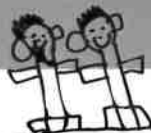

REVISTA DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

L'AMIC

3a època - Juliol 2006

30

Telèfons i fax d'interès

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí:

Tel. 972 42 22 96 - Fax: 972 42 33 34
e-mail: ajuntament@stjuliabonmati.com
web: www.stjuliabonmati.com

Registre Civil

i Jutjat de Pau de Bonmatí:

Tel. 972 42 22 96 - Fax: 972 42 33 34

CEIP Sant Jordi:

Tel. 972 42 10 70 - Fax: 972 42 31 50
e-mail: b7000123@centres.xtec.es

Parròquia de Santa Maria de Bonmatí:

Tel. 972 42 08 07

Esplai de Sant Julià del Llor:

Tel. 972 42 16 72

Banc Popular Espanyol:

Tel. i fax: 972 42 00 19

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, sucursal Bonmatí:

Tel. 972 42 15 50 - Fax: 972 42 04 58

Bar - Restaurant Can Jans:

Tel. 972 42 30 03

Restaurant La Barca:

Tel. 972 42 09 63

Bar El Racó dels Amics:

Tel. 972 42 00 26

Turisme Rural Can Vila:

Tel. 972 42 37 12

Restaurant El Duc de l'Obach:

Tel. 972 42 09 77

Centre d'Emergències de Catalunya:

Tel. 112

Mossos d'Esquadra:

Santa Coloma de Farners: Tel. 972 18 16 75
Urgències: Tel. 088
Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil:
Oficines: Tel. 972 18 24 38
Urgències: Tel. 972 18 24 00
Fax: 972 18 24 03

Bombers:

Urgències: Tel. 085

Teisa:

Oficines: Tel. 972 20 48 68
Fax: 972 20 48 70
Terminal Autobusos: Tel. 972 20 02 75

Fecsa - Endesa:

Gestions-Serveis Clients: Tel. 902 50 77 50
Avaries: Tel. 902 77 00 77

Correus d'Anglès:

Tel. 972 42 22 21

Consell Comarcal de La Selva:

Oficines: Tel. 972 84 21 61
Fax: 982 74 08 04
Servei Recaptació: Tel. 972 84 01 78
Fax: 972 84 21 01

Informació General:

Tel. 012

Farmàcies

Farmàcia M. José Medina Bonora:

Tel. 972 42 22 31

Farmàcies d'Anglès:

Adela Bonmatí: Tel. 972 42 08 89
Teresa Franch: Tel. 972 42 00 51

Farmàcia de la Cellera:

Marta Jornet: Tel. 972 42 14 63

Farmàcia d'Amer:

Soledat Bassó: Tel. 972 43 03 16

Salut

Centre d'Assistència Primària (CAP) d'Anglès:

Tel. 972 42 14 98 i Fax: 972 42 19 24

Hospital Santa Caterina de Salt:

Centraleta: Tel. 972 18 25 00

Hospital de Girona

Dr. Josep Trueta:

Centraleta: Tel. 972 94 02 00
Prog. Consultes Externes:
Tel. 972 94 02 76-77-49
Admissió d'Urgències: Tel. 972 94 02 81
Unitat d'Atenció a l'Usuari:
Tel. 972 94 02 11-12-13

Serveis d'ambulàncies:

Urgències: Tel. 061
Programació de serveis: Tel. 704 10 03 17

Informació Sanitat respon:

Tel. 902 11 14 44

Horaris de serveis municipals i altres

OFICINES MUNICIPALS:

De dilluns a divendres, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Dilluns i dimecres, de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

El mes d'agost a conseqüència de les vacances d'estiu, les oficines municipals restaran tancades totes les tardes.

SECRETARIA:

Dilluns, dimarts i dijous, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Cal concertar visita prèviament.

ALCALDIA:

Cal concertar visita prèviament.

OFICINA TÈCNICA:

Dimarts i dijous, de 12 del migdia a 1 de la tarda. Cal concertar visita prèviament.

DISPENSARI MUNICIPAL:

Dr. Daniel López i ATS Flora Algans: dimecres a les 12 de migdia i divendres a les 9 del matí.

Dr. Manel Roman i ATS Gemma Caparrós: dimarts a les 8 del matí.

ASSISTÈNCIA SOCIAL:

Per concertar dia i hora de visita, es pot trucar al telèfon directe 972 42 12 45 o bé avisar a l'Ajuntament.

FARMÀCIA

M. JOSÉ MEDINA BONORA:

De dilluns a divendres, de 2/4 de 10 del matí a 1/4 de 2 de la tarda i de 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre.

Servei d'urgència diürn, de 9 del matí a 10 de la nit amb guàrdies localitzades al telèfon 646 01 69 07

URGÈNCIES DEL CAP D'ANGLÈS:

24 hores diàries. Tel. 972 42 14 98.

PARRÒQUIA DE BONMATÍ:

HORARI DE MISSES

Dissabtes i festius anticipades, a les 7 de la tarda.

Diumenges i festius, a les 11 del matí.

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dissabtes, de les 5 a les 6 de la tarda, i hores convingudes al Tel. 972 24 27 62.

SERVEIS	2
ILLINDA	3
INFORMACIÓ MUNICIPAL	4
ACTUALITAT	5
ENTREVISTA	9
SALUT	13
ESCOLA	16
PARRÒQUIA	17
ENTITATS	18
OPINIÓ	26
LLIBRES PER LLEGIR	28
GASTRONOMIA	30

L'AMIC

Una vegada més L'AMIC es presenta a casa vostra, per fer-vos participants de les activitats portades a terme per les diferents entitats i associacions del poble, així com també dels articles d'opinió i les informacions d'interès general.

Quan us arribi a les mans aquest nou exemplar de la nostra revista municipal hauran tingut lloc una sèrie d'esdeveniments, de molts d'ells ja en trobareu detallada referència gràfica i escrita a les pàgines interiors, però creiem que val la pena destacar-ne uns quants, per la seva importància.

En primer lloc, el 26 de febrer d'enguany, la XIX Marxa Popular Anar-hi Anant, que va tenir una gran assistència de participants del poble i forasters, una organització perfecta i tots vàrem gaudir d'un dia esplèndid. Pensem que és una bona eina per promocionar el poble i donar a conèixer els seus entorns.

Durant el mes d'abril vam tenir les Jornades Culturals amb diferents activitats, tallers i exposicions. El Certamen Literari i el Concurs de Fotografia. De tots ells destacaríem el magnífic concert de música ofert per La Jove Orquestra de la Selva i també l'exposició Els Castells de la Selva. Vàrem acabar el mes amb l'Aplec de la capella de Sant Julià del Llor.

Fa ben poc que hem celebrat la Festa Major de Bonmatí, amb tot un seguit d'actes per a totes les edats, que esperem us hagin fet passar unes bones estones.

També cal remarcar el gran èxit obtingut pel C.F. Bonmatí, que ha aconseguit el campionat i l'ascens de categoria. Felicitacions als jugadors, directiva i afeccionats.

Recentment haureu vist unes obres a la plaça dels Pins, consistents en refer el tram final del col·lector d'aigües pluvials del PP2, que evitaran més inconvenients als veïns de la zona.

Continuen les obres de la zona industrial, a les antigues fàbriques i s'estan acabant les dels baixos de l'ajuntament on ja funciona el nou dispensari.

El passat dia 28 de juny es va posar la primera pedra del que serà el Centre Cívic i les obres han començat a bon ritme.

Finalment una notícia que ens ha deixat una mica parats, el dia 11 de juliol, el Sr. alcalde va presentar la seva renúncia formal al seu càrrec i també al de regidor, segons manifesta en el seu escrit, per motius de salut. Pensem que és una decisió important que tots hem de respectar. Suposem que haurà estat degudament meditada i valorada. En tot cas cal fer-li un reconeixement públic d'agraïment a la tasca portada a terme durant molts anys al capdavant del nostre ajuntament i a la seva dedicació per tirar endavant el nostre municipi.

Cal afegir que la llei preveu situacions com aquesta i que l'Ajuntament no ha de quedar aturat i continuarà funcionant, portant a terme les previsions fetes per aquesta legislatura. Oportunament us informarem de la composició del nou cartipàs municipal.

Edita: Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

amb la col·laboració de **Diputació de Girona**

Consell de redacció: Anna Pagés,
Xevi Pijaume, Lluís Molas,
Josep Pérez Raventós, Rosa Taberner,
Joan Marcó.

Impressió: Impremta Pagés, S.A.

Portada: Estació de tren de Bonmatí,
autora: Cinta Arbonés

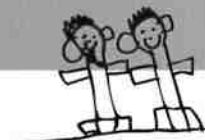
Dipòsit legal: GI-1210-1993

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats

Bones Vacances a tots !!

L'Equip de Govern Municipal

3

A les persones de Sant Julià del Llor i Bonmatí

La meva renúncia a la vida municipal ha estat resultat d'una profunda reflexió, amb el propòsit i la creença de fer el millor per la comunitat, per la meva família i per a mi mateix. La realitat s'imposa i la meva ressentida salut no permet desplegar les energies necessàries per la tasca compromesa i responsable que us mereixeu.

Durant onze anys he intentat servir de la millor manera que he sabut els interessos del municipi, de les persones, de les entitats, dels agents socials i econòmics i del nostre patrimoni. Ho he fet amb il·lusió i amb dedicació. Sóc plenament conscient que hi ha coses que han sortit bé i d'altres no, que hi ha qüestions que jo valoro d'una manera i d'altres ho fan de forma diferent. És lògic, raonable i així a de ser.

Amb sentit crític no oblidó les mancances i els problemes que no he pogut resoldre favorablement. Aquest mateix sentit crític li demano a qui em substitueixi, i que amb valentia i sense complexos, tiri endavant tots aquells projectes que estan en marxa i força avançats en la seva gestió administrativa i econòmica.

Seria imperdonable oblidar, i ho subratllo amb fermesa, deixar d'agrair l'alt grau de col·laboració de la majoria dels treballadors i de les treballadores de l'ajuntament que m'han envoltat: brigada, neteja, oficines, especialistes i tècnics. En aquesta línia vull fer constar la cooperació del meu equip municipal.

Deixeu-me agrair l'amistat de molta gent, persones amb qui m'he relacionat i de les qui he après molt. Això no té preu.

Sempre m'he considerat com el mestre d'escola que ha estat alcalde del seu poble. I des de l'escola seguiré treballant per la cultura i per l'ensenyament, i seguiré col·laborant en entitats de base. I a casa meva, sempre que us faci falta, trobareu la mà amiga de la meva esposa, a qui demano perdó per les hores que li he robat, i la meva mà sempre restarà a punt.

Una cordial abraçada

Salvador Gàzquez i Calvo

Catàleg de masies i cases rurals

L'Ajuntament va aprovar inicialment un catàleg específic de masies i cases rurals construïdes en terreny no urbanitzable. L'esmentat catàleg està format per les masies i cases rurals susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació i justifiquen les raons arquitectòniques, històriques o paisatgístiques que en determinen la seva preservació i recuperació. La nova llei d'urbanisme estableix que per reconstruir i rehabilitar aquestes masies i cases rurals cal que estiguin incloses en un catàleg específic.

De cada masia o casa rural s'ha confeccionat una fitxa on consta la seva tipologia, entorn, l'ús actual, titularitat, l'estat de conservació de l'immoble o conjunt, situació de risc, accessibilitat des dels camins públics,... També hi consten les justificacions que aconsellen la recuperació i preservació (històriques, paisatgístiques...) a més de les determinacions normatives de volumetria original, volums a rehabilitar, recuperar o suprimir, obres permeses, i altres que serviran de base per a la tramitació de llicències d'obres en aquestes edificacions emplaçades en el sòl no urbanitzable. Aquest document recull 52 fitxes tècniques de diferents habitatges d'aquestes característiques.

La Junta de Govern Local va aprovar inicialment la redacció d'aquest projecte el passat 12 de desembre de 2005, es va obrir un període d'exposició pública, durant 30 dies, per tal que els propietaris el consultessin i fessin les al·legacions pertinents.

Un cop resoltes aquestes al·legacions, en data 18 d'abril de 2006, el Ple va aprovar provisionalment la redacció d'aquest projecte. Actualment el citat catàleg es troba a la Comissió d'Urbanisme de Girona pendent de la seva aprovació definitiva.

Resultat del referèndum per l'Estatut de Catalunya, celebrat el 18/06/2006

CENS DE VOTANTS	834	
NOMBRE DE VOTANTS	444	53,24%
ABSTENCIÓ	390	46,76%

VOTS SÍ	330	74,32%
VOTS NO	86	19,37%
VOTS NULS	3	0,68%
VOTS EN BLANC	25	5,63%
TOTAL:	444	100,00%

Els resultats del nostre municipi, van coincidir amb els resultats globals de la comarca de La Selva

XCM (Xarxa de Continguts Multimèdia)

Des del 2 de juny, la pàgina web de Sant Julià del Llor i Bonmatí (www.stjuliabonmati.com) disposa d'un nou i innovador servei. Es tracta de XCM.

Des d'aquest espai els usuaris poden visualitzar i escollir a la carta tot tipus de vídeos referents a actes i esdeveniments que han tingut lloc al nostre municipi. A XCM podem trobar-hi vídeos del grup local de teatre "La Tetera", la conferència de "150 anys de colònies industrials", el tancament de Levi's, reportatges de la festa major, etc. A més a més, aquest espai multimèdia permet retransmetre en directe per Internet actes rellevants com el Certamen Literari de Sant Jordi.

Som el primer municipi que disposa d'un servei d'aquestes característiques.

Per poder accedir en aquest servei multimèdia és necessari disposar d'una línia ADSL i tenir instal·lat el reproductor RealPlayer.

La revista "Biblioteconomia i Documentació" en el número 42 corresponent al maig passat, publica un estudi rigorós anomenat "Ajuntaments a Internet" en el que s'analitzen exhaustivament les webs municipals de la província de Girona. La web de l'Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí ocupa el lloc 57 d'un total de 154 analitzades, amb una puntuació global de 1,18 sobre 1,75 de la millor. Per tant superem a moltes poblacions de major nombre d'habitants i en conseqüència cal felicitar-nos-en i esforçar-nos per millorar-la encara més, ja que cal aprofitar els avantatges que ens donen les noves tecnologies, en benefici dels ciutadans.

Primera pedra del centre cívic

Per fi va arribar el dia tant esperat. Presidit per l'alcalde, acompanyat per membres del consistori, el cap de l'oposició, representants de les diferents associacions del municipi, i públic en general es va celebrar l'acte institucional de posar la primera pedra del que serà el nou centre cívic.

Després del parlament de l'alcalde, en el que va repassar les diferents dificultats i endarreriments que ha sofert aquesta obra tant necessària, felicitar-se per haver arribat finalment a aquest moment, i agrair a tothom la seva assistència, es va procedir a introduir dintre el tub metàl·lic preparat a l'efecte, un exemplar del número 29 de la revista L'Amic, un exemplar de l'últim Butlletí Municipal, edicions digitals del Diari de Girona i El Punt del mateix dia, així com també unes monedes de curs legal.

Un cop tancat el tub, l'alcalde amb la col·laboració de la Sra. Montserrat Casadevall, primera presidenta de l'associació Nova Frontera i el Sr.

Vicenç León, delegat de Benestar i Família a les Bernardes de Salt, el van dipositar dintre el forat corresponent que va ser immediatament cobert de formigó.

Impost sobre béns immobles o contribució urbana

1.- Definició:

És un tribut que grava els béns immobles rústics, urbans i altres de característiques especials.

2.- Qui l'ha de pagar?

Han de pagar aquest impost les persones físiques i jurídiques que siguin propietaris, titulars d'un dret real d'usdefruit o concessionaris de qualsevol bé immoble (pis, plaça de garatge, traster, botiga, solar, parcel·la, etc.).

Qualsevol canvi de titularitat o modificació del bé (modificació o ampliació del bé immoble) s'ha de comunicar a l'Ajuntament mitjançant la presentació dels documents que ho acreditin.

3.- Com es calcula l'impost?

Cada bé immoble urbà o rústic disposa d'una referència cadastral.

El cadastre assigna una referència i un valor cadastral.

El valor cadastral s'obté a través d'una ponència de valors realitzada pel departament tècnic de valoracions del cadastre en funció del sòl (m², superfície) i de la construcció (valor edificació).

La suma dels dos valors se li aplica el coeficient que anualment aprova l'Ajuntament mitjançant les ordenances fiscals.

L'any 2004 el cadastre va portar a terme una revisió dels valors cadastrals no actualitzats des de l'any 1989. Aquests nous valors de la revisió col·lectiva de caràcter general s'ha aplicat a l'exercici 2005.

Aquest valor del cadastre s'actualitza anualment i l'ajuntament aplica el tipus de gravamen que anualment aproven les ordenances fiscals.

- el tipus de gravamen pels béns de naturalesa urbana és del 0,69%

- els béns immobles de naturalesa rústica és del 0,748%

Aquests tipus de gravamen són el mateixos per l'any 2005 i pel 2006.

Civisme i convivència II

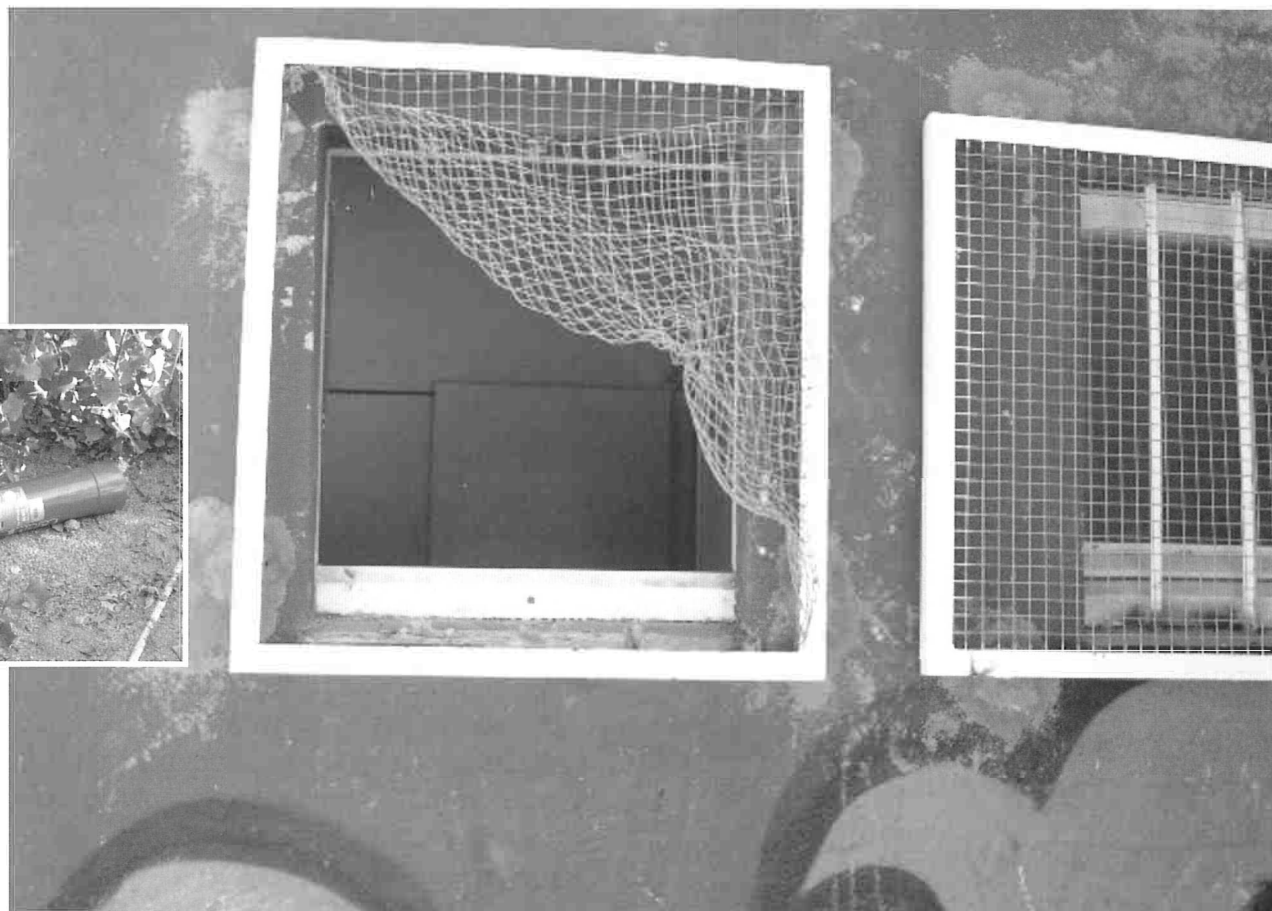
En el butlletí d'informació municipal, del passat mes de juny, fèiem el recordatori d'unes normes bàsiques d'actuació i convivència ciutadana, com a conseqüència i en resposta a unes actuacions incíviques, que varen causar diversos desperfectes en el mobiliari urbà de la nostra població, concretament a la zona de la petanca. Es varen destrossar diversos bancs, la font, les paperes etc., i les pistes inservibles.

Avui dia 20 de juliol, de nou hem pogut comprovar que novament han actuat els incívics, si cal d'una manera més contundent, com es pot veure a les fotos que adjuntem. Després de forçar la reixa i trencar una finestra dels lavabos han entrat a l'envelat, han tret fora tots els extintors, han buidat el seu contingut, deixant-los inservibles i escampats per tot arreu.

A part que lamentem aquests fets, pel cost que representa la reparació de tot aquest material i que pagarem entre tots, voldríem deixar clar que l'equip de govern, en el cas de conèixer els autors d'aquestes repetides bretolades, ho posarà en coneixement de l'autoritat competent perquè prengui les mesures adients.

Per acabar, voldríem fer una crida a la responsabilitat dels pares i mares de la mainada, joves i no tan joves que habitualment es reuneixen al voltant de l'envelat i també en altres llocs del municipi, perquè esbrinin i comprovin amb qui van, quines amistats tenen i que fan els seus fills, sobretot si són menors d'edat. Entre tots haurem de procurar trobar solucions a aquests problemes pel bé de tots.

Regidoria de Governació

Lourdes Macau

La senyoreta Lourdes, que és com la coneixem a Bonmatí, és una figuerenca nascuda a Madrid el 13 d'agost de 1953. La seva família per part de pare, regentaven el negoci: Fustes Macau. La mare, madrilenya d'origen fou a parar a l'Empordà per qüestions de feina del seu pare, avi de la Lourdes, que era ginecòleg. Des dels 3 anys, visqué a la casa pairal situada al carrer Vilallonga, 22, juntament amb els seus dos germans Federico i Josep Lluís.

Fins als 6 anys no conegué altra mestra que no fos la seva mare, la qual li ensenyà les nocions més elementals, i en castellà ja que era la llengua que es parlava en la intimitat familiar. De manera que la Lourdes aprengué a parlar en català al carrer, jugant o anant a comprar el que li manava la seva mare. - Al començament barrejava el català i el castellà - explica, però ben aviat dominava perfectament ambdues llengües.

Quan arribava el bon temps, tota la família es traslladava a Port de la Selva on passaven tot l'estiu, en companyia dels avis paterns i materns que divertien la mainada i dels cosins i cosines. La Lourdes recorda que la mare agafava un "panier" (cistell) amb la roba que podrien necessitar i cap a Port de la Selva hi falta gent!

La Lourdes ens explica alguns records d'infantesa, alguns més dolços i altres no tant, com la vida mateixa. Era la gran dels tres i recorda amb un xic de tristor com s'havia de fer càrrec dels seus germans i havia de complir amb algunes responsabilitats que no li eren del tot grates. La mare la feia anar a comprar gel i li donava un dineró. - Si et sobra algun cèntim passa per la fleca i compra panets per a tu i els teus germans - deia la mare. Recent fets, amb mantega i mel mm... que n'eren de bons! També recorda com el senyor Creus, un veí del carrer que tenia ceps, els deixava pitjar els raïms i que la mare li'n comprava per fer-ne suc ja que segons la mare, que com totes les mares són molt llestes, era un gran remei preventiu contra els refredats, mal de coll,...

Al pare li agradava la pesca submarina i la cacera. Se'n duia la mare, que era més aviat tova, i es discutien per les preses que el pare caçava. - "No mates al conejito, pobrecillo" - deia la mare rondinant afligida.

Inicià els seus estudis fent un recorregut des de Figueres, Arenys de Mar, Barcelona i finalment a Mata de Pera on cursà BUP i COU. Aquí conegué Francesc Amer, director de l'escola Montcau i la Mola, que esdevindria a més d'un gran model de mestre, un gran amic que l'animà a escriure i a tirar endavant els seus estudis. Cursà primer de Magisteri en l'especialitat de pre-escolar a Girona, l'any fatídic en que moria la seva mare. A la Lourdes se li plantejà un dilema, però gràcies a la Júlia, una tia que fou la seva segona mare, va tirar endavant amb la seva vocació continuant els estudis de Magisteri a Madrid, canviant l'especialitat per "Ciencias Sociales" ja que preescolar no la feien. Deixà plantat el seu xicot Llorenç Carreres, el qual retrobà al "Valle de los Caídos" i que posteriorment esdevindria el seu marit.

Tornà a Girona on començà a exercir de mestra, primer treballant de forma voluntària amb les monges de Montjuïc,

continua fent substitucions a l'Annexa i feia de "cangur" tot preparant oposicions per tenir una plaça de mestra. Arribà al CEIP Sant Jordi de Bonmatí, fa aproximadament uns vint anys, impartint classes a tots els nivells, especialment a P-3, 1r i 2n de Primària. El seu caràcter emprenedor i voluntariós, ara fa dos anys, la féu acceptar un nou repte sorgit d'una necessitat, de fer de professora d'Educació Especial tot i no tenir-ne l'especialitat. Sempre s'ha sentit molt a gust a l'escola, que ha vist com creixia any rere any degut al fort creixement del nostre Municipi, perdent la característica d'escola rural o semirural. Recorda amb especial afecte la celebració dels 25 anys de l'escola amb la participació de la il·lustradora Pilarín Bayés; les nevades sortint al pati amb la senyoreta Dolors i la mainada portant bosses de plàstic al cap i jugant amb la neu,...

Com a anècdota tràgico-divertida, recorda que el primer any de treballar a Bonmatí, va tenir un petit accident de cotxe, picant contra la penya al terme de Vilanna. Amb la cama ensangonada amb gran valentia i decisió, repregué la marxa, va donar la volta i anà a buscar el seu marit a l'escola Annexa on treballava, que l'acompanyà a la Clínica Girona on li practicaren 8 punts de sutura a la cama.

A Bonmatí tothom coneix la senyoreta Lourdes per la seva condició de docent a l'escola, però a partir d'ara la coneixerem

també com a escriptora ja que enguany, ha pogut fer realitat el seu gran somni, publicar els seus contes sota el títol de: "Els meus primers contes". Després de superar algunes dificultats, d'anar buscant amics col·laboradors que li fessin les il·lustracions, i de fer-se càrrec de les despeses d'impressió de les plantilles, Curbet Edicions edita el maig del 2006 la primera edició, seguida d'una altra pel juny. – És la il·lusió de la meua vida - diu l'autora. Tal i com diu el pròleg, escrit pel seu bon amic Francesc Amer, "...ha tingut la gran sort de convertir els successos que li ha tocat viure en contes, més o menys alegres, més o menys tristos, però sempre amb una grandiosa derivacions positives, transformant imaginativament les bruixes perverses en encisadores fades i les foscors, en futures i inevitables aurores..." El pròleg ja ho diu tot, durant anys, la Lourdes ha anat convertint situacions de la vida en divertides històries que amb la seva lectura ben segur fan ressorgir l'infant que tots portem dins, ens milloren el nostre humor i en definitiva ens ajuden a ser més feliços. Explicant contes a petits i a grans, va descobrir una altra visió del món i de les persones. - Captes l'ànima de la persona a través de la mirada –ens diu la Lourdes.

L'afició per escriure ja li venia de joveneta, i de fet ja havia tret algun que altre premi. L'any 1973, va obtenir el primer premi: "IX Concurso Literario de Prosa Catalana" amb el títol "Enyorança d'amistat". Posteriorment va treure un tercer premi amb una obra dedicada a la seva mare que acabava de perdre, on comparava la seva tendresa amb les fulles tendres dels arbres acabades de sortir... Durant dotze o tretze anys fou col·laboradora de les Jornades Culturals de Sant Jordi del nostre municipi aconseguint també algun premi.

Es tragué el títol de Conta-Contes a "La casa de los cuentos" de Barcelona, també feu un crèdit sobre contes a la Facultat

Blanquerna de la Universitat Rovira i Virgili de Barcelona, i un altre sobre relats a La Casa de la Cultura de Girona amb Ponç Puigdevall.

També és aficionada al teatre. Amb l'obra: "Bojos de la Guerra", pretenien recollir diners en benefici d'Irac i es varen fer representacions a: Germans Sàbat, Fontajau, Pedret, Sant Narcís i finalment a Bescanó. És especialment una enamorada del mar el qual la transporta i li evoca els millors records de la seva infantesa a Port de la Selva amb la seva família i especialment la seva mare estimada.

Feia vint anys que escrivia contes, els primers dels quals eren de Nadal: "La petita història del tió" i "Les joguines fan vaga" i els darrers "Castanyes Màgiques" i "L'esperit de la Tardor".

Els seus contes a més de divertir i fer passar-ho bé, contenen uns recursos didàctics com per exemple estan situats en un lloc concret de la nostra geografia i s'han de situar en un mapa que hi ha al darrere, adhesius per col·locar darrere de cada conte, sopa de lletres, joc de diferències,... i també com no sense ser-ne el principal objectiu també contenen una lliçó moral. És un bon recurs per treballar ja sigui en família, a l'escola, en activitats extraescolars,...

El llibre està especialment indicat per a nois i noies de primària però com diu l'autora: - és un conte de la vida per a tothom".

Pensant en el futur, la Lourdes pensa treure "Els meus segons contes" i possiblement una edició dedicada als adults. I a fe que ho aconseguirà! - Quan em jubili, voldria fer com en Josep Pla i anar pels carrers dels pobles explicant històries de la vida per passar-m'ho bé i fer gaudir tothom que m'escolti - ens confessa il·lusionada la Lourdes.

Per acabar, sent un fort agraïment a totes les persones que han fet possible el seu somni, familiars i amics que l'han animat i encoratjat, als il·lustradors que han fet donació voluntària dels seus dibuixos,... A tots ells va voler obsequiar amb un bon dinar al restaurant Vilanova, compartint uns bons moments d'alegria tot escoltant les simfonies de Mozart i degustant, a contracor, un magnífic pastís en forma del seu llibre de contes amb una preciosa dedicatòria que posava: "Perquè continuïs explicant els contes de la teva vida". En els propers dies té previst visitar la poetessa Joana Raspall de 93 anys, amb qui ha mantingut correspondència durant 8 anys per raons familiars i els uneix una bona amistat i fer-li entrega humilment d'un exemplar del seu llibre de contes.

Vull acabar felicitant la Lourdes per haver aconseguit fer realitat el seu somni i agrair-li la seva dedicació als infants ja que com ella comparteixo aquesta vocació.

Rosa Taberner i Bosch

Postdata: Els interessats, podeu adquirir el llibre de contes de la Lourdes a l'Estanc de Bonmatí.

A l'estiu, prevenció!

La calor:

EFECTES DE LA CALOR EN L'ORGANISME

- De menor a major importància:
- Estrès de calor.
- Percepció de desconfort associat al calor ambiental, especialment, durant el treball físic.

- Rampes i esgotament per calor.
- Cop de calor.
- Situació de calor extrema.
- $> 30^{\circ}\text{C}$ i humitat ambiental $> 60\%$

- Apareix els primers dies d'una onada de calor, es necessiten uns 3-4 dies per aclimatar-nos

- És degut a que el cos és incapaç de refredar-se augmentant incontroladament la temperatura corporal provocant una disfunció del SNC i una fallada en el mecanisme normal de regulació tèrmica, accelerant l'augment de la temperatura corporal i provocant lesions als teixits corporals.

- El mecanisme més important d'alliberació de la calor és la SUDORACIÓ.

GRUPS DE RISC

- Gent gran.
- Nens.
- Persones amb hidratació insuficient.
- Excés d'activitat física.
- Persones amb discapacitats físiques.
- Malalties cròniques: cardiorespiratòries, diabetis, hipertensió arterial.
- Alguns medicaments: diürètics, antihistamínics, medicaments que actuen sobre el SNC....
- Ingesta d'alcohol.

ESGOTAMENT PER CALOR

- Freqüent en persones no aclimatades

i que realitzen exercici físic i amb calor ambiental alt.

- Pèrdua excessiva d'aigua i sal, que pot provocar rampes musculars per una disfunció dels músculs.

- Apareix set intensa, astènia, desconfort, ansietat, mareig, molta suor, debilitat i cefalea. La pell està fresca i humida, el pols va ràpid i la respiració és superficial i ràpida.

- La temperatura corporal es troba (37°C - 40°C).

TRACTAMENT:

- Beure aigua fresca, dutxar-se i restar en llocs frescos.

- Alerta si: els símptomes no desapareixen en 30 minuts, si hi ha una alteració del nivell de consciència, o si la persona té una malaltia de base.

A vegades pot aparèixer un desmai (Síncope per calor) degut a una falta d'oxigenació cerebral.

COP DE CALOR

- Quadre clínic molt greu, precedit de les altres alteracions.

- Hi ha una disfunció multiorgànica produïda per l'elevació de la temperatura ($>40^{\circ}\text{C}$) secundària al fracàs dels mecanismes termorreguladors.

- Simptomatologia:

- Hipertermia
- Estat mental alterat (mal de cap intens, mareig, desorientació, deliri i coma)
- Convulsions
- Anhidrosi (pell seca, vermella, calenta i sense sudoració)

- Pols ràpid, hipotensió
- Evolució ràpida (sobtada i breu), 15 % mortalitat,) danys neurològics irreparables. 15 % mortalitat en persones amb malalties de base la mortalitat pot arribar a ser del 70 %.

TRACTAMENT :

- Col·locar a la persona en un lloc fresc i airejat. Treure-li la roba.
- Baixar la temperatura corporal: mullant-lo, submergint-lo en aigua no massa freda, aplicació de compreses d'aigua freda (gel). Posar ventiladors.
- No donar-li beure si el nivell de consciència està alterat.
- Demanar ajuda mèdica urgent

El bany

TALL DE DIGESTIÓ

- També s'anomena hidrocutió
- És el reflexe produït pel contacte amb aigua freda degut a la diferència tèrmica entre la pell i l'aigua.
- Apareix quan hem estat exposats molt de temps al sol i ens posem en contacte amb aigua molt freda (també pot ser per ingesta de líquids freds).
- També pot ser degut a la immersió, amb

el cap a sota l'aigua, ja que disminueix la F. cardíaca i pot provocar parada cardíaca

- Simptomatologia: pols dèbil, pal·lidesa, mareig, inconsciència i parada cardíaca

PREVENCIÓ:

- Evitar banyar-se o dutxar-se amb aigua freda fins 2 hores després d'haver menjat.
- Evitar l'entrada brusca a l'aigua freda sobretot després d'exposicions llargues al sol.
- Evitar ingesta de begudes alcohòliques abans d'entrar a l'aigua.
- Sortir de l'aigua si notem calfreds intensos, nàusees, alteracions de la visió. Abrigar-nos quan sortim de l'aigua.

Picades d'animals

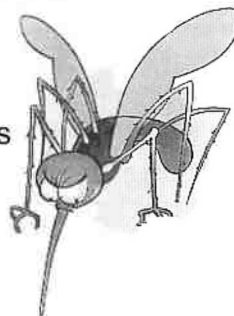
PICADES DE MOSQUIT

PICADES D'ABELLES, VESPES

PICADES D'ANIMALS MARINS

PICADES DE MOSQUIT

- Ataquen les zones descobertes del cos.
- Succionen la sang i injecten una secreció que provoca la picor.

- Prevenció i tractament:

- Utilitzar roba de màniga llarga a partir de la posta de sol i aplicar locions repel·lents i insecticides.
- Aplicar loció de calamina o una pomada d'hidrocortisona i evitar el rascat.

A B E L L E S , VESPES

- Solen picar amb més facilitat les persones que es mouen constantment, les que es perfumen i les que vesteixen amb colors vius.
- Injecten verí, que poden causar reaccions

greus amb persones sensibles.

- Tractament:

- En cas de les abelles treure el fibló, si surt fàcilment.
- Rentar amb aigua i desinfectar l'àrea afectada.
- Aplicar gel o compreses fredes.
- Es pot aplicar amoníac (After-Bite).
- Si el dolor no remet, es pot prendre un analgèsic i/o antihistamínic.

- Tractament:

- Netejar la zona amb aigua de mar, mai amb aigua dolça.
- Aplicar-hi gel amb una bossa, mai directament.
- Treure les restes dels tentacles amb unes pinces.
- Si els símptomes no cedeixen consultar al metge.

Olga Esparch

Picades d'animals marins

1. ESCORPINS DE MAR:

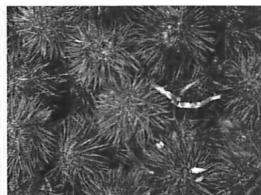
- Estan enterrats sota la sorra, i claven l'aleta dorsal als peus dels banyistes. Fan molt de mal.
- Són termolàbils, el verí es desactiva en aigua calenta.

- Tractament :

- Treure les pues amb unes pinces.
- Rentar-ho amb aigua salada.
- Desinfectar la ferida.

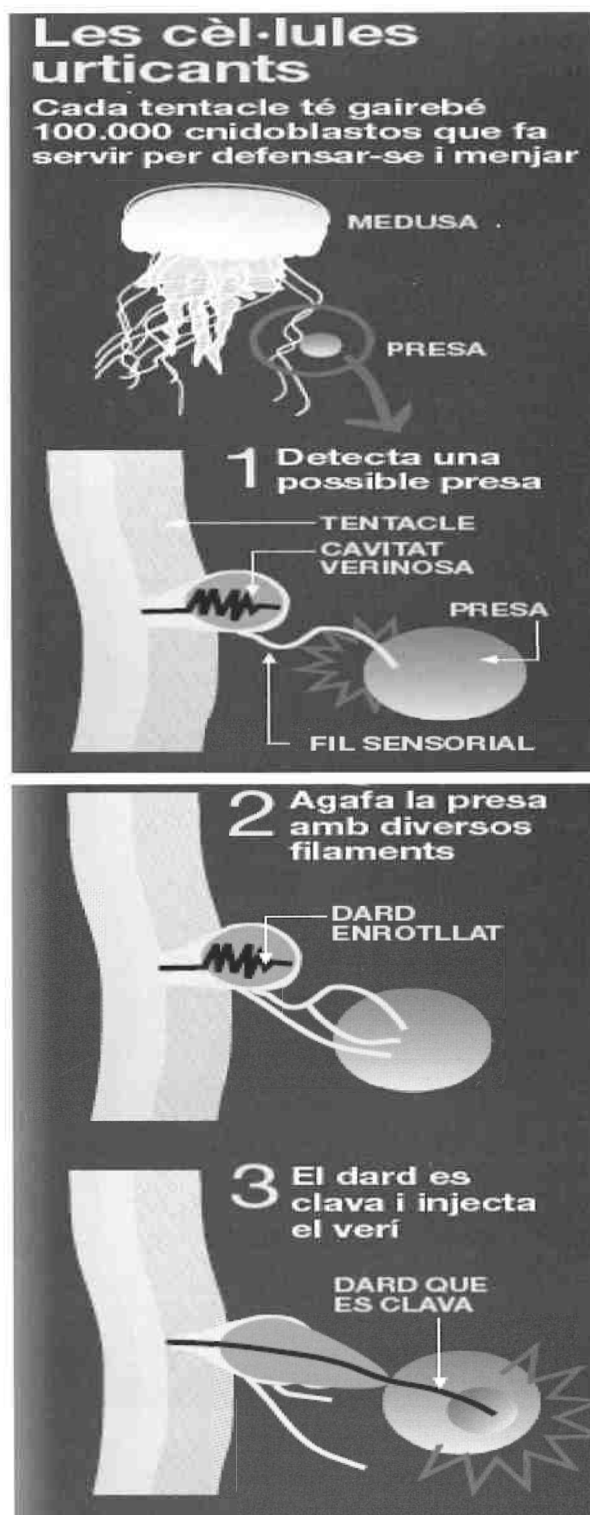
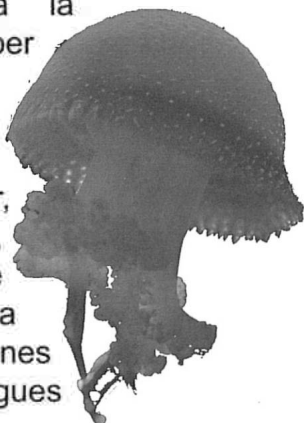
2. ERIÇONS:

- Treure les pues de seguida, si queden incrustades es poden estovar amb vinagre perquè es dissolguin.
- Rentar la zona i aplicar un antisèptic.

3. MEDUSES:

- Són carnívores i depredadores.
- Si la primavera ha estat seca i els rius han portat poca aigua, les meduses arriben fàcilment a la costa arrossegades per corrents superficials.
- L'atac de la medusa és urticant i causa trastorns com: picor, marejos, vòmits, nàusees, mal de cap i febre. Alerta amb els nens, persones al·lèrgiques i antigues víctimes de meduses.

La mediació escolar

A les acaballes ja del curs i fent una mica de reflexió sobre com ha anat, volem destacar un aspecte dels molts treballats i que creiem important. Estem parlant de la mediació escolar. Què és això de la mediació escolar?

És un programa de resposta no violenta als conflictes per aprendre a donar-los una sortida positiva. La naturalitat amb què apareixen els conflictes a les nostres vides no es correspon amb l'anormalitat amb què els vivim. Hem de veure les situacions conflictives com una cosa necessària per al progrés personal i social. Els conflictes generen aprenentatge i creen i enforteixen vincles relacionals entre les persones. Si es viuen d'una manera positiva, afavoreixen doncs, el creixement personal i el progrés social. La tasca de l'escola consisteix a preparar els alumnes per ser capaços d'interrelacionar-se amb els altres positivament.

A partir d'aquesta premissa, l'escola hem endegat una campanya per tal de sensibilitzar els alumnes en aquest aspecte.

L'experiència d'aquest curs amb les activitats programades de mediació escolar ha estat molt positiva tant pels mestres com pels alumnes. És per això que de cares als propers cursos continuarem aquest treball de manera sistemàtica. Fins i tot, tenim previst dedicar una de les sessions de la sisena hora exclusivament a aquest aspecte tan important en la societat en que vivim.

Claustre de professors

Salutació

Amb molt de gust he acceptat la invitació que em fan des de la redacció de la nostra revista L'AMIC, d'escriure un article. Ja que és la primera vegada, crec que el més adient és presentar-me, sou molts els que encara no em coneixeu. Haureu sentit a dir que al haver-se hagut de retirar Mn. Àngel per problemes greus a la vista, ha vingut un nou Rector, quan molts ja no n'esperàveu cap més - hi ha molta escassetat de capellans - i us conformàveu en ser atesos pels Rectors veïns. Doncs gràcies a Déu no serà així, sinó que continuareu tenint Rector propi, si bé compartit amb les parròquies de St. Julià del Llor, Vilanna i Constantins. Em plau saludar-vos a tots, estic a la vostra disposició per tot el que calgui, sobretot en aquelles coses que són pròpies d'un sacerdot.

Avui quan una persona comença una nova feina, sol presentar el seu currículum. Aquí el teniu: em dic Mn. Joan Solà i Triadú. Fa cinquanta-quatre anys que sóc sacerdot.

He exercit el ministeri a Figueres com a Vicari i a Tragurà i Setcases, Campmany, St. Sadurní de l'Heure, Riudarenes i Tordera com a Rector. Després de 35 anys de Rector a Tordera, el Sr. Bisbe em nomenà canonge de la catedral de Girona i cap de l'administració econòmica del Bisbat. Al deixar, per raons d'edat, l'administració econòmica del Bisbat, vaig demanar al Sr. Bisbe pogué portar alguna parròquia petita pels voltants de Girona, que fos compatible amb les meves obligacions de canonge. Al deixar Mn. Àngel, per greus raons de salut, com dèiem més amunt, aquestes parròquies, el Sr. Bisbe em nomenà nou Rector de

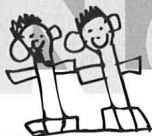
Bonmatí, St. Julià del Llor, Constantins i Vilanna.

Faig aquesta feina amb molt de gust. En primer lloc perquè soc jo qui l'he demanada. També i sobretot, perquè em vaig fer sacerdot per dedicar tota la vida al servei dels altres, en aquells llocs i tasques que el Bisbe m'encomanés.

És el papa Joan Pau II qui descriu, de manera magistral, què ha de fer el sacerdot en els pobles. Diu: "La nostra activitat pastoral ens exigeix estar sempre prop dels homes i dels seus problemes, tant personals i familiars com socials, però ens exigeix també ser presents en tots aquests problemes, com a sacerdots. Només llavors som nosaltres mateixos. Si per tant servim vertaderament a tots aquests problemes humans, a vegades prou difícils, llavors conservem la nostra identitat i som veritablement fidels a la nostra vocació. Cal buscar sempre, amb els altres, la veritat i la justícia, que tenen la seva dimensió vertadera i definitiva només en l'Evangeli, o més ben dit, en Crist mateix. La nostra tasca és servir la veritat i la justícia, certament en la seva dimensió humana, però sempre dins la perspectiva de la salvació eterna. Els homes de fe i els qui no en tenen, esperen del sacerdot que sigui capaç de portar-los a Déu".

A més de la seva acció pastoral, el sacerdot ha estat ordenat per ser ministre dels sagraments sobretot de l'Eucaristia, ja que tota la vida de l'Església té el seu centre i cimal en la celebració de la Santa Missa. Aquesta serà la meva tasca entre vosaltres.

Mn. Joan Solà.
Rector

Ha arribat l'estiu i amb ell la calor i les ganes de relaxar-nos i gaudir de les vacances.

A Nova Frontera també estem donant pas a aquesta estació de l'any on sembla que tot s'acaba i es paralitza. Per la qual cosa, i com a cloenda de totes les activitats portades a terme entre el setembre de l'any passat i el juny d'aquest any, el dia 8 de juliol es va celebrar com cada any, la festivitat de Sant Cristòfol, amb la benedicció de vehicles, i el típic sopar a l'envelat.

Durant la vetllada es va aprofitar per fer l'acte de clausura de les activitats de tot l'any, i gaudir d'una exhibició de country per als assistents al curs que es va portar a terme.

Volem des d'aquí donar les gràcies a tots els assistents i especialment a totes aquelles persones que durant l'any han gaudit de les nostres activitats. Sense ells l'associació no tindria raó de ser.

Ara ens n'anem de vacances, però ja estem treballant en les activitats tant lúdiques com culturals, formatives i esportives i que volem dur a terme a partir del proper setembre, començant per la Festa del Soci.

Molt bon estiu a tothom!!

Projectes del Grup Il·lusió

Tot i que encara falten uns quants mesos per la propera cavalcada, la nostra associació no deixa de treballar en diferents iniciatives, amb la finalitat de poder oferir a ses Majestats, una rebuda ben lluïda al nostre municipi, com es mereixen i alhora il·lusionar als més petits en unes dates tan esperades i especials per ells.

L'any passat vàrem instal·lar a la plaça de l'església uns castells inflables que van fer les delícies del mes petits i que per la propera edició esperem poder millorar i ampliar.

Si res no falla, també és possible que puguem disposar d'una nova carrossa, que juntament amb les dues ja existents, donarà a la cavalcada una imatge molt més espectacular.

Per altra banda, anunciar que **el proper dia 7 d'octubre**, la nostra associació organitza un sopar-ball a l'envelat, amb la finalitat d'obtenir recursos necessaris per a la propera cavalcada. Oportunament us farem arribar el programa corresponent.

Aquesta festa que cada any oferim a tot el poble, és una de les maneres amb què es finança la nostra associació, juntament amb el suport que rebem de l'Ajuntament, de les empreses i particulars, la venda de loteria etc.

Per tant fem una crida a tothom a participar i col·laborar-hi, ja que ben segur passareu una estona molt agradable i alhora ens ajudareu a fer possibles els nostres projectes.

Us hi esperem a tots!!

Resum temporada 2005-2006

Aquest any sí! Així ens agrada resumir la temporada a tots els que formem part del C. F. Bonmatí. A principis d'aquesta passada temporada el principal objectiu del nostre club era ascendir de categoria. La plantilla de l'any anterior, el qual molts de jugadors eren joves i havien format part del futbol base de Bonmatí, juntament amb altres jugadors més veterans, es va reforçar amb noves incorporacions, nous jugadors que ajudessin a complir l'objectiu.

S'ha de dir que la temporada no va començar com esperàvem ja que en el segon partit de lliga ja sabíem el que era la derrota. Tot i això a mitja volta estàvem a dalt de tot de la classificació, juntament amb la Canya i el Joanetes. La lliga estava molt igualada i la pressió era màxima, aquest any havíem de ser campions. La clau de la segona volta va ser la nostra regularitat, els punts que aconseguíem en els camps difícils i les victòries a casa van

fer que encapçaléssim la classificació amb un petit avantatge sobre el segon classificat, un avantatge que ens va anar molt bé, sobretot en els últims cinc partits. La Canya, en el primer d'aquests últims partits ens va derrotar, aconseguint que la diferència entre nosaltres i la Canya disminuís fins a quedar només a un punt per sota nostra. La pressió era màxima, cada partit era una final, si volíem aconseguir el nostre objectiu només valia guanyar. Finalment, gràcies a la unió del vestuari i la manera en que vam saber aguantar la pressió, l'objectiu es va complir, érem campions en el darrer partit de lliga. També cal donar les gràcies al públic que ens va seguir durant tota la temporada i sobretot en els últims partits. Aquesta temporada que ve a segona regional l'intentarem afrontar el millor possible.

Les sardanes a la Festa Major de Bonmatí

Ja ha tornat a passar una altra Festa Major al nostre poble i amb ella una altra trobada sardanista infantil.

Crec que s'ha passat amb bona nota.

Això ho dic fent una reflexió de les últimes Trobades Sardanistes que hem fet a Bonmatí, arribant a la conclusió de que s'han mantingut el nombre de pobles que assisteixen a la nostra trobada. Solen ser 8 els pobles que cada any ens acompanyen, amb una mitjana de 14 mainades per poble. Això ens ha portat a fer una trobada de 130 mainades, comptant amb la mainada del nostre poble que és de 17 i que s'està mantinguent fa una colla d'anys (esperem que es mantingui o que augmenti).

Un altre aspecte que m'ajuda a dir que hem passat la trobada amb bona nota, és el fet de que Bonmatí també ha anat a les trobades infantils que els altres pobles han organitzat i el resultat és que no han estat molt més nombroses que la nostra, tot i tenir l'avantatge de ser primers que nosaltres, amb un temps no tant calorós com el que ens ha tocat. A nosaltres ens toca ser sempre la última trobada de la temporada i la mainada i els pares ja estan una mica cansats de voltar.

També val a dir que alguna trobada d'un altre poble ha estat menys nombrosa que la nostra i concretament un va anul·lar la trobada ja que no tenia mainada del mateix poble per sortir a ballar.

Repasant la nostra trobada sardanista d'enguany, crec que a més a més la nostra mainada s'ho va passar força bé ja que aquest dia ells són el centre de la nostra festa i això crec que els hi agrada, els hi noto perquè dies abans ja pregunten què tindran com a regal i a on anirem d'excursió de final de curs.

El regal que fem a la mainada sempre es tracta de alguna cosa senzilla però que els hi pugui agradar i l'excursió que fem després de la temporada és que quasi sempre acabem al parc aquàtic de Roses, doncs la mainada és el que ens demanen cada any i si allà ells hi disfruten, doncs, perquè no anar-hi.

Des d'aquí voldria fer una crida perquè el proper any es puguin apuntar moltes mainades i puguem fer una trobada molt més nombrosa i recordar que durant el curset tenim altres activitats que agraden als petits i als pares.

També voldria donar les gràcies a totes les persones que han ajudat a que la trobada sardanista es pogués fer, moltes gràcies.

Hola amics !

Aprofitem aquestes pàgines per tornar-vos a saludar un cop passada la festa i els nervis de l'estrena.

Com vàreu poder veure aquest any també vàrem ser els encarregats de preparar el pregó i la veritat creiem que ens en vàrem sortir prou bé. Al menys les felicitacions i el suport que després de la festa ens heu fet arribar ens ho fan pensar. El fet de que el nostre club de futbol hagués quedat primer i per tant hagués pujat de categoria es mereixia un reconeixement públic i quin dia millor per fer-ho que el divendres de la festa en que es reuneix gairebé tot el poble a l'envelat.

Per tal que tinguessin un record, vàrem pensar que era una bona idea regalar-los una fotografia emmarcada de tota la plantilla vestint la camiseta de campions que va recollir l'entrenador en Ricard Grabulosa "Roca". Des de aquí animem al C.F. Bonmatí i els hi desitgem molta sort en la propera temporada.

Volem agrair també la col·laboració de l'Elia Borràs que ens va ajudar amb el pregó i la presentació de l'obra.

Ja tenim les fotos que ens varen fer durant la representació de "No et vesteixis per sopar" i ens fa il·lusió compartir-ne unes quantes amb vosaltres. Mireu-les de tant en tant i així, l'any vinent recordareu que tornem a tenir una cita el divendres de la festa.

Bones vacances a tothom !!!!!

GRUP DE TEATRE "LA TETERA"

Activitats realitzades

Cal destacar el soci Arnau Julià per participar i assolir els 8.300 metres en l'expedició Comarques Gironines a l'Everest, actualment hi ha un altre membre de la Colla al Pakistan intentant el Chogolisa 7.645 metres tot i no ser una muntanya "coneguda" intentaran fer l'aresta que uneix els dos cims (només realitzada una vegada).

Per manca de participació es tingué que suspendre el curs de barrancs nivell 1 que promou la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, possiblement es pugui fer durant el mes de setembre.

Realitzat amb èxit el campament (estades esportives) a la Vall de Ribelles (Alta Garrotxa). Amb una participació de 30 nois/es d'edat compreses entre 13 i 16 anys. El Dissabte 1 de Juliol i en motiu del XXè aniversari hi hagué festa grossa ... En Jaume Arnella ens encunyà un Romanço i el presentà en motiu de la festa del vintè campament a la Vall de Ribelles.

Recull d'imatges

El desconegut món del Pubillatge

Confesso que jo sóc la primera que desconeixia aquest món. Després d'anar dos anys seguits a la proclamació de la pubilla i hereu de Catalunya he arribat a comprendre'l i estimar-lo.

En llocs que hem anat, he sentit dir a la gent que els mirava, què fan aquest jovent vestits de pagesos? es que pot ser ara ballaran?

He conviscut amb els joves i els seus pares aquesta experiència tant bonica i uns moments realment emocionants que mai oblidaré.

En la trobada de Sitges, tot dinant amb el Sr. Joan Bustos, que és el pare de l'hereu i la dama d'honor de Vilassar de Mar, vàrem decidir fer la trobada que ha tingut lloc aquest any. Ells ja han estat a Bonmatí altres vegades i els hi agrada molt i per tant va ser fàcil posar-nos d'acord. El que no era tan fàcil era organitzar-ho tot, sort vaig tenir de la col·laboració de tanta gent anònima del poble, que amb molta il·lusió m'han ajudat i que d'una manera o altra han fet possible que aquesta trobada fos un èxit.

Per fi va arribar el dia assenyalat. A les sis de tarda trobada a l'envelat de les nostres pubilles i hereus juntament amb els fadrins de 2005, els candidats d'aquest any, la pubilla de Catalunya i dels pobles veïns acompanyats pel delegat de les Tradicions Catalanes, per amics i familiars. El nostre hereu es va incorporar un mica més tard ja que tenia

una obligació molt important, el futbol i sobretot aquest any que han estat campions i han pujat de categoria.

Seguidament vam sortir de l'envelat per fer una passejada, passant per la plaça Don Manuel, i visitar els jardins i la capella dels Srs. Bonmatí, per tornar a l'envelat, prendre un refresc i amb cotxe anar a Sant Julià del Llor per visitar el pont romànic i pujar a la capella. Tots els forasters van quedar impressionats, tan pel pont sense riu com de la vista espectacular que varen poder gaudir des de dalt la capella.

Tot seguit ens vàrem dirigir a L'Esplai de Sant Julià, que feia molt de goig, per sopar tots plegats, més de seixanta persones. Mentre sopàvem es va passar un CD amb les fotos de trobades anteriors.

Tornada cap a l'envelat per celebrar la nostra festa i procedir a la elecció i proclamació de la pubilla i l'hereu 2006, l'Anna Martins i en Carles Costa els quals, de ben segur seran dignes representants del nostre poble, en les properes trobades. Felicitacions a tots dos.

El dilluns de la festa, vam tenir la proclamació dels hereuets i pubilletes, com cada any. A la mainada els hi fa molta il·lusió participar-hi i estaven molt contents, d'això es tracta ja que ells són els que han de continuar aquesta tradició tan catalana.

Finalment, agrair a tothom la seva desinteressada col·laboració. Gràcies.

Ma Carme LLadó

ARTISTES LOCALS

Com ja sabeu hem iniciat la reproducció, a portada, d'obres d'artistes locals. Per tant, fem una crida a totes i a tots els qui vulguin veure publicada la seva obra a la revista.

Perquè és tant difícil educar, avui?

Vivim en un món on els canvis són constants i espectaculars. Malgrat la resposta pot ser diversa, per a molts la més fàcil i practicada és la d'amagar el cap sota l'ala, en el nostre espai de comoditat, anar veient com s'enfonsa un sistema en crisi que no és prou sostenible. I ens quedem tant tranquils? Jo crec que no, ja que la vida no tindria sentit si fóssim merament estàtues. Ens calen però superar moltes pors per passar a l'acció i intentar millorar-lo.

La crisi del model polític i econòmic es fa evident en un món on el vint per cent de les persones dominen el vuitanta per cent dels recursos del planeta. On la immigració, suposa la solució del mal de la fam per part de les persones dels països més pobres i un problema incontrolat i difícil per part dels països que reben aquesta pobre gent, especialment per Espanya i França...

La crisi ambiental, fruit de la nostra capacitat d'incidir negativament de manera desmesurada en el medi ambient. La incapacitat de gestionar residus nuclears, la contaminació marina i atmosfèrica fruit dels nostres occidentals estils de vida...

La crisi dels sistemes de valors és inqüestionable quan els codis morals que es van utilitzar per educar-nos fa trenta o quaranta anys, ja no són vàlids. L'esforç pel treball, la il·lusió per aprendre, l'educació en valors,... ha donat pas al passotisme, al materialisme, al individualisme, a l'egoisme, a la competitivitat,...

Com a mestres hem de reconèixer l'estat del món on vivim i malgrat la nostra capacitat de reacció és limitada, infondre en els nostres infants els valors que trobem a faltar i convidar-los a participar en la

creació de nous sistemes més humans i més justos malgrat les pressions socials ens ho dificultin. L'encàrrec que la societat fa a l'escola, quan a l'educació en valors, és molt exigent i contradictori amb la realitat actual. Com es fa això? Tal com deia Erich From, "només es podrà crear una nova societat si succeeix un canvi profund en el cor humà". Aquest canvi serà el resultat de la suma de petits canvis.

Educavui implica anar a la recerca d'eines i sistemes que motivin la curiositat, veritable motor del coneixement, el gust per conèixer, la passió pel saber...

Educavui significa fer més passos cap a l'ensenyament actiu i significatiu, tot recordant el que deia Confuci "Allò que s'explica, s'oblida; allò que es veu es creu; allò que es fa, es comprèn"

Educavui passa per trobar el punt d'equilibri entre la teoria i la pràctica. Hem d'orientar més les nostres activitats cap als nous reptes de futur, cercant des d'ara les possibles solucions a les crisis i posar-hi el nostre granet de sorra. Hem d'optar sense pors per activitats que fomentin el respecte, la tolerància i la solidaritat. Hem de promoure la cultura de l'ètica fonamentada en la Veritat. El perfil de mestre, ha de ser capaç d'afrontar tots aquests reptes, ha de ser una persona oberta, disposada, eficaç, somiadora i compromesa per promoure aquests petits canvis en la Societat Moderna.

(Inspirat en un text de l'Emili Puig i Vilaró, 1998)

Rosa Taberner i Bosch.

L'eternitat

Sobre la seva cara lluïa una pasta blanca, que provenia d'un pot en el que prometia un: "antienvejecimiento". En les cames brunes, una mena de líquid es desplaçava lleugerament, era anomenat: "anticelulítico", i li permetia lluir les seves minifaldilles tot i tenir ja una edat. Els divendres solia anar a fer massatges, era important, perquè l'estrès que li suposava la feina que tenia, la deixava sense alè, i aquells massatges li retornaven a la vida. Dissabte, anava al gimnàs al matí per estar sempre en forma, i a la tarda aprofitava per anar a la perruqueria, perquè treballava de cara al públic, i amb aquells pels, no podia anar! Entre setmana anava dos dies de compres, anava a veure les novetats que sortien. Sempre estava a la última, perquè per anar per la vida has de donar una bona imatge, ja ho diuen: "una imatge val més que mil paraules", i es gastava mig sou en unes pastilles que venen a la farmàcia, especials per rejuvenir el cos i donar força i llarga vida a les cèl·lules. Es feia les ungles els dimecres mentre mirava aquella sèrie que li agradava tant. I en el tema del menjar, menjava molt però que molt sa, millor dit menjava com un ocell, perquè: "el Philadelphia produeix càncer, menjar gaire carn no és bo per a la salut, les verdures sovint vénen ruixades de pesticides que es dipositen en el nostre cos...", saps què... val més menjar poc, no fos cas que no ho païssim bé. Estava separada de feia molts anys, havia passat un gran trauma en el seu moment, però mica en mica ho va superar. El principi dormia en un costat del gran llit de matrimoni, com si esperés aquell algú per omplir-lo, però després d'uns anys va comprendre que el que havia de fer, era situar-se al mig del llit, i així no quedava cap vacant.

Un dia, una seva amiga de molts anys, la va trucar, li va comunicar que la seva àvia s'havia mort, i que l'endemà mateix era l'enterrament. Davant d'aquella trucada, i tenint en compte la gran amistat que tenien, va decidir anar-hi. Fer una bona obra mai està de més.

L'enterrament era ple de gom a gom, i molt mocadors sonaven davant del silenci. "Era una gran dona", "això sí", murmurava la gent, "anava sempre tan arreglada i tan estirada, que semblava que mai es moriria".

Aquelles frases, la van colpir per dintre, feia molt anys que no anava a un enterrament, i aquell en concret la va partir per dintre. Ni tan sols coneixia la senyora difunta, ni coneixia gran part de la seva família. Però els silencis, i aquelles frases i sobretot les paraules escrites en un senzill recordatori li van afectar profundament.

"Pols som i a pols ens convertirem".

Perquè vivim constantment com si fóssim immortals?, perquè busquem entre mil miracles l'eterna joventut?, si la mort és una loteria de la què tots en participem, vivim el dia a dia com si aquesta no existís, i el que fem enlloc de parlar-ne, amaguem el tema sota l'ala, perquè "dóna mal rotllo", però no volem acceptar que la mort és la única veritat de la nostra vida. I que sense el naixement mai seria possible la mort.

La vida és limitada, i s'ha de viure el present, tenint en compte el passat, però tenint en compte que el futur té uns límits de durada incerta.

Les persones som vehicles que circulem per la terra, el futur és el vidre de davant, on la pantalla sol ser gran per conduir, el passat, són els retrovisors, que hem de controlar per anar caminant. Un cotxe amb un gran retrovisor i un vidre petit molt petit, no podria circular, perquè tindria un accident. No ens hem d'enclavar en el passat, i sí sempre mirar endavant. Amb consciència però mirar endavant.

Allò que diuen: "tots mengem per arribar-hi", o bé "d'aquí a cent anys tots calbs", i és ben cert. Però volem ser enganyats i enganyar, volem que els nostres fills no vegin res, no pateixin mai, no intueixin gens, i el més important: no entenguin la vida.

La vida crec que és per aprendre, disfrutar, créixer, buscar la felicitat, regalar amor amb qui et sentis recolzat, però també buscar hores per reflexionar. Pensar que el nostre temps és or, i que s'escola per les mans, i que s'ha de cultivar el cos sí, cuidar-lo, perquè és el nostre vehicle per caminar pel món, però alhora, procurar créixer nosaltres mateixos, i fer créixer els altres. Acceptar que ens fem grans, i que no per això hem de sentir-nos enfadats amb la vida i lluitar per contradir l'evident realitat, sinó, al contrari, gaudir de cada etapa al màxim possible i intentar treure'n quelcom de profit i procurar millorar cada dia un xic més: "avui sóc un dia més vell, però sóc un grau millor persona la que era ahir, i demà, demà segur que seré millor que avui".

Hem de tenir en compte la teoria de l'UBI SUN en la què ens diu: "Donde están los grandes carruajes, los vestidos i las damas, dones están..."

Res queda, res, sols el llegat que deixem en aquest món per dir a la humanitat que algun dia vam passar per la vida. I res ens emportem, res, sols l'ànima que hàgim cultivat.

Anna Pagès

L'ENGANY DE CASP

XAVIER RENAU

Pàgines: 344

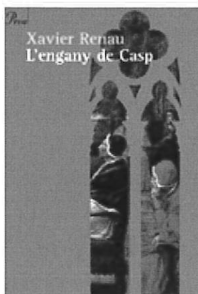
Mides: 13 X 21,5

EDITORIAL PROA

Col·lecció: "Beta", 173

Enquadernació: Rústica

Any d'edició: 2006

El 24 de juny de 1412, nou delegats dels regnes de la Corona d'Aragó es van reunir a la ciutat de Casp per decidir qui havia d'ocupar el tron que havia deixat, sense una successió clara, Martí l'Humà, l'últim rei del casal de Barcelona.

L'afavorit va resultar ser Ferran d'Antequera, fill del rei de Castella. D'aquesta manera, la dinastia castellana dels Trastàmara va quedar instaurada en el país. En aquest marc controvertit, la novel·la de Xavier Renau ens ofereix una visió real d'uns anys decisius de la història catalana. Arnau Sa Torre, advocat pertanyent a una família de jueus conversos, desvela el joc d'interessos, traïcions i maquinacions que hi havia darrere la discutida sentència.

L'ESGLÉSIA DEL MAR

ILDEFONSO FALCONES

Traducció de Carles Urritz

Pàgines: 666

Mides: 15 X 23,5

ROSA DELS VENTS

Enquadernació: Tapa dura amb sobrecoberta

Any d'edició: 2006

Segle XIV. La ciutat de Barcelona és en el seu moment de màxima prosperitat; ha crescut cap a la Ribera, l'humil barri dels pescadors, on els seus habitants decideixen construir, amb els diners d'uns i l'esforç d'uns altres, el temple marià més gran que hom ha conegut: Santa Maria de la Mar. Una construcció que és paral·lela a l'atzarosa història d'Arnau, fill d'un serf de la terra que fugí dels abusos d'un senyor feudal i es refugia a Barcelona, on es

converteix en ciutadà i, gràcies a això, en un home lliure.

El jove Arnau treballa com a palafrener, bas-taix, soldat i canvista. Una vida extenuant, sempre a l'empar de l'església de la Mar, que el portarà de la misèria del fugitiu a la noblesa i la riquesa.

Però en aquesta posició privilegiada també li arriba l'enveja d'altres ciutadans que ordeixen una sòrdida conjura que posa la seva vida en mans de la Inquisició...

L'església del mar és una trama en la qual s'encreuen lleialtat i venjança, traïció i amor, guerra i pesta, en un món marcat per la intolerància religiosa, l'ambició material i la segregació social.

Tot això convergeix aquesta obra no només en una novel·la excepcional, sinó també en la més fascinant i ambiciosa recreació de la llum i les ombres de l'època feudal.

PER CASTELLS D'HERETGES. RUTES CÀTARES PER CATALUNYA I OCCITÀNIA

XAVIER ESCURA

Pàgines: 208

Mides: 13 X 21,5

EDICIONS PROA

Col·lecció: "Alí Bei", 23

Enquadernació: Rústica

Any d'edició: 2006

Per castells
d'heretges
Rutes càtares per Catalunya
i Occitània
Xavier Escura

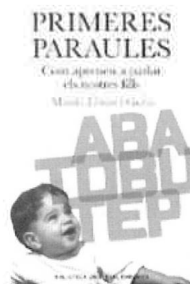
Per castells d'heretges és un llibre de viatges per la geografia dels càtars, però també un mosaic narratiu on les dades històriques de cada indret s'acompanyen amb una nova mirada sobre els fets, a càrrec d'un dels coneixedors més documentats i conspicus del món càtar. Per exemple, ¿quants catalans saben que bona part dels territoris que recorren al "sud de França" pertanyien a l'antic comtat de Cerdanya-Besalú? ¿Saben també que la majoria dels "castells càtars" no en tenien res, de càtars? ¿I que els fonaments de moltes d'aquelles fortaleses, que els francesos van fer seves, parlen català?

La història dels càtars i dels occitans s'ha escrit majoritàriament en francès, la llengua dels seus botxins. I és per això que, quan la resseguim en clau catalana, totes les peces encaixen i el conjunt s'entén molt millor. Justament perquè es tracta d'una altra història. Una història que els catalans trobem suggeridora i seductora perquè forma part de nosaltres mateixos.

PRIMERES PARAULES. COM APRENEN A PARLAR ELS NOSTRES FILLS

MIREIA LLINÀS
EDITORIAL EMPÚRIES
Col·lecció: "Biblioteca Universal Empúries", 207
Pàgines: 95
Any d'edició: 2006

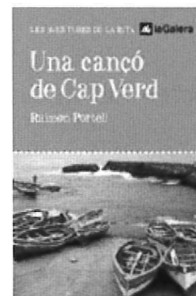

Com arriben els nostres fills a la llengua catalana? Com aprenen les paraules, el significat de cada frase i la cadència amb què l'han de pronunciar? La parla dels nens és un altre llenguatge; quan s'expressen, els infants demostren una extraordinària i sorprenent creativitat lingüística: inventen mots nous, els combinen de maneres inesperades i sovint els donen significats insòlits. Abans d'aprendre a parlar com ho fem els grans, els nostres fills

passen per un procés d'aprenentatge molt ric i molt interessant a tots nivells. Si els escoltem amb deteniment, trobarem un munt de processos fascinants per tots aquells a qui els agradi reflexionar sobre la nostra llengua.

UNA CANÇÓ DE CAP VERD

RAIMON PORTELL
EDITORIAL LA GALERA
Col·lecció: "Les Aventures de la Rita", 1
Pàgines: 136
Any d'edició: 2006

La Tomé convida la Rita a visitar Cap Verd i la Rita no s'ho pensa dues vegades.

La Rita aprofitarà el viatge per completar una història fosca que li havia explicat la seva àvia, una història de família, que es perd per aquelles illes de l'oceà Atlàntic. Aviat la investigació es complica.

El passat pot amagar moltes sorpreses, i més en una terra que ha patit molt. Onades salvatges, ciutats colonials, mars càlids, volcans vius, són l'escenari d'una aventura que segueix el ritme i la lletra d'una cançó antiga.

A PARTIR DE 14 ANYS

RECOLLIDA DE TRASTOS VELL:

**Aquest servei de recollida es porta a terme en el
nostre municipi l'últim dilluns de cada mes.**

**Cal destacar que només aquest dia es poden
dipositar trastos vells al costat dels contenidors.**

Postres ràpids

Crema Catalana :

Ingredients: 100 g. de sucre
3 rovells d'ou
11/2 cullerada de "maizena"
1/2 litre de llet
1 ratlladura de llimona (opcional)

En un bol per anar al microones, es barreja tot amb la batidora i es posa a coure durant tres minuts a la màxima potència. Es torna a batre i a coure dos minuts més. Es treu i tornar-ho batre, perquè quedi ben fina. Posar-ho en cassoles individuals i deixar-ho refredar. Un cop freda es pot cremar amb una mica de sucre per sobre i una planxa ben roenta.

Flam de poma:

Ingredients: 2 Pomes
2 Ous enters
200 cc.de llet condensada
200 cc. de llet normal
50 g. de sucre per cremar

Pelar i tallar les pomes i posar-les en un recipient apte per al microones (millor que tingui tapadora) i coure-les a màxima potència durant 5 minuts.

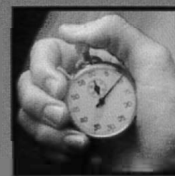
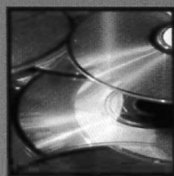
Al mateix temps podem fer el sucre cremat, que un cop al punt posarem al fons d' un altre recipient i esperarem que refredi. En un altre atuell batrem els dos ous juntament amb les dues llets. Posarem les pomes cuites dintre el bol amb el sucre cremat i per sobre hi tirarem el batut. Ho posarem a coure al microones, a mitja potència, durant 7 o 8 minuts. Un cop fred, a la nevera.

Flam de formatge:

Ingredients: 1 litre de llet
8 cullerades de sucre
2 sobres de quallada "Royal"
4 ous enters
8 porcions de formatge "Caserio" o similar
50 g. de sucre per cremar

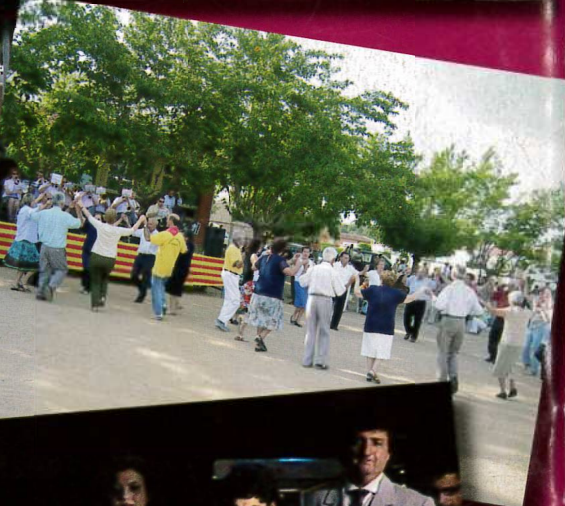
Es posa la llet a bullir en un pot gros, perquè hi haurem de posar la resta d'ingredients. Mentrestant en un altre bol batrem els ous amb el sucre, hi afegirem la quallada i el formatge. Un cop la llet arrenqui el bull hi afegirem tot el batut i anirem remenant fins que torni a bullir uns moments. Ho deixarem reposar i ho aboquem en un motlle on hi haurem posat el sucre cremat. Un cop fred el posarem a la nevera fins que qualli.

IMPREMTA PAGÈS

Impressió - Cartelleria
Disseny Gràfic
Preimpresió - Troquelats
Plastificats...
**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE PAPER PER A ORDINADOR**

c/ de Can Planes
Paratge ca n'Aulet, s/n
17160 ANGLÈS (Girona)
Telèfon 972 42 01 07 (4 línies)
Fax 972 42 22 67
E-mail: pages@impremtapages.com
admi@impremtapages.com

Festa Major 2006